

Sakartwelo, czyli poznajcie Gruzję!

2013-12-13

Według jednej z definicji Europa kończy się na Górach Kaukaz, zostawiając Gruzję - położoną 1000 kilometrów na wschód od Cieśniny Bosfor - w objęciach Azji. Druga definicja mówi, że do Europy przynależy cały Kaukaz, a Gruzja razem z nim. Sami Gruzini w większości czują się jednak Europejczykami.

Swoją ojczyznę Gruzini nazywają „Sakartwelo”, czyli „kraj Kartlów”. Nazwa „Gruzja” mogła trafić na Zachód razem z wyprawami krzyżowymi, które w drodze do Ziemi Świętej przetoczyły się przez kraj opanowany wówczas przez Persów. Persowie nazywali Gruzinów „gurdżami”. Gurdżowie modlili się do świętego Jerzego (Georgios). Obie nazwy powiązano i ukuto termin „Georgia”. Dotąd jednak nie wiadomo dlaczego w językach słowiańskich utrwaliła się nazwa „Gruzja”. Św. Jerzy pozostał zresztą bliski Gruzinom – stał się patronem kraju, czego dowodem jest jego pomnik na centralnym placu stolicy Gruzji.

Zajmująca 69,7 tys. km² Gruzja graniczy na północy z Rosją, na wschodzie z Azerbejdżanem, a na południu z Armenią i Turcją. Zachodnią granicę kraju wyznacza wybrzeże Morza Czarnego. Stolicą Gruzji jest Tbilisi, przy czym od 2012 r. siedzibą parlamentu jest Kutaisi, a sądu konstytucyjnego Batumi. Malowniczo położony kraj może spełnić marzenia każdego turysty i podróżnika, oferując piękne plaże, góry o których śnią alpiniści (najwyższy szczyt Gruzji - Szchara, 5193 m n.p.m. – jest aż o 400 metrów wyższy od alpejskiego Mont Blanc, zaś najslynniejszy jest położony w pobliżu Gruzińskiej Drogi Wojennej Kazbek), zabytki bogatej historii i coraz nowocześniejszą infrastrukturę.

Udokumentowana, mniej lub bardziej dokładnie, historia terenów należących do obecnej Gruzji sięga niemal 4 tys. lat. Gruzja przyjęła chrześcijaństwo jako jeden z pierwszych krajów na świecie – król Miriam II w roku 317 przyjął chrzest w mieście Mccheta, dawnej stolicy kraju, położonej niedaleko Tbilisi. Państwo w tym okresie było uzależnione od: Persów, Rzymian, Armenii, Arabów, Mongołów, Turcji, a w końcu - przez niemal 300 lat – Rosji i ZSRR. Historia Tbilisi była jeszcze bardziej tragiczna. Miasto wielokrotnie doświadczało agresji wrogich mocarstw i było doszczętnie rujnowane prawie 30 razy! Jedynie upór i niezłomny charakter Gruzinów pozwalał im odbudowywać swoje domy przez całą sięgającą około 15 stuleci historię stolicy kraju.

Prawdziwym ewenementem jest język gruziński, który dzięki antycznemu rodowodowi w niczym nie przypomina innych języków używanych w tym regionie. Gruzini posiadają własny alfabet składający się z 33 liter, którego podstawę mógł stanowić język aramejski. Nie trzeba jednak być filologiem aby przyznać, że artystyczne ozdobniki i zawijasy pisma gruzińskiego wyglądają nadzwyczaj pięknie.

Gruzję wypełniają liczne zabytki, często o ponad tysiącletniej historii – kraj ma ich co najmniej 50, a poza tym kilka parków narodowych, które również warto zobaczyć. 4 miejsca w Gruzji wpisane są na listę UNESCO. Dziedzictwo kulturowe mniej lub bardziej harmonijnie łączy się w tym kraju z duchem nowoczesności, którym przeniknięte są współczesne rozwiązania w zakresie miejskiej infrastruktury i architektury, odzwierciedlające niejako prodemokratyczny i prozachodni kurs władz państwowych. Drzewiaste place w Tbilisi przywodzą na myśl te z Paryża, a mówiących po angielsku, młodych hipsterów nie powstydziliby się Berlin! Fascynacja zachodem nie koliduje jednak u Gruzinów z

**Magiczny
Kraków**

szacunkiem do rodzimej kultury, której tradycje są w ich kraju pieczołowicie kultywowane. Gościnność, religijność i temperament Gruzinów, ale także ich oryginalne muzyczne, kulinarne i winiarskie tradycje mają już niemal legendarny charakter.

Co jeszcze warto w Gruzji odkryć? Na co zwrócić szczególną uwagę? Zapraszamy do lektury naszych tekstów!

[Paszport raz! Urząd szybkiej obsługi w Tbilisi](#)

["Rycerz w tygrysiej skórze". Symbol i dziedzictwo kultury Gruzji](#)

[Skarb ukryty w kwewri](#)